

somheden skal sætte medarbejdere til at gennemgå 11.000 varenumre og for hver enkelt af disse gøre op i forhold til en ændret afgiftslovgivning på emballageområdet.

Det koster firmaet, og det er ikke bare i form af, at afgiften stiger et par hundrede tusinde kroner om året, men derudover er den økonomiske belastning af virksomheden i form af al det ekstra bøvlgang, det giver, op imod det dobbelte. Og det er bare ét eksempel på, at når Folketinget vedtager nye love og regler, har det konsekvenser.

Den nuværende erhvervsminister var selv medskribent på et skattelovforslag. Ministeren lod sig desværre overtale af et par af marxisterne herinde til, at nu skulle man bede pengeinstutterne om at lave nogle flere opgørelser osv., og det blev vedtaget i forbindelse med en såkaldt pinsepakke. Et halvt år efter måtte samme minister komme til Folketinget og bede om at få ophævet loven. Og der stod i fremsættelsestalen, at det var, fordi det ikke kunne lade sig gøre i praksis, og så måtte man ophæve loven igen. Det er et eksempel på, at man bør tænke sig gevaldigt om, inden man vedtager disse love og regler.

I stedet for at Folketinget skulle igennem tre forskellige slags emballageafgifter, så burde man have undersøgt det til bunds, sådan at man ikke ulejliger virksomhederne unødvendigt.

Ud over at Folketinget har et ansvar, så er der det stigende antal embedsmænd i ministerier og styrelser osv., som sidder og kigger på et blankt skrivebord og tænker: Bob, bob, bob, hvad skal jeg sige næste gang, chefen kommer og spørger, hvad jeg laver? Jeg må finde på et eller andet.

Og så sidder der en eller anden ovre i Miljøstyrelsen og tænker: Hvad lavede jeg i weekenden? Ja, jeg har været ude at klippe lidt roser, og da havde jeg nogle arbejdshandsker på. Gad vide, om der er lavet regler om sådan nogle arbejdshandsker. Og så sætter vedkommende sådan en større undersøgelse i gang og finder ud af, at det er der ikke. Og inden der er gået lang tid, så ligger der en 15-siders miljøvejledning om køb og brug af arbejdshandsker.

Den sidder man så og laver ovre i Miljøministeriet. Man spiller skatteydernes penge på, at der er en, der sidder og laver den. Derefter sender man den ud som en vejledning. Og så skal virksomhederne næste gang, virksomhederne skal bruge arbejdshandsker, altså sidde og læse en 15-siders vejledning igennem fra miljømyndighederne. Endnu et eksempel på, at den

mængde post, virksomhederne modtager, altså udløser ganske mange problemer.

Arbejdspladsvurderinger er noget af det, der har givet de allerstørste belastninger for virksomhederne. Og i et helt konkret eksempel fra en helt konkret virksomhed beder man medarbejderne under strafansvar, og det skal udfyldes med CPR-nummer og hele molevitten, så det bliver registreret til tid og evighed, svare på, om der i løbet af arbejdsdagen er større temperaturudsving end 4 grader der, hvor man sidder eller står, og om der er træk ved arbejdspladsen på mere end 0,15 m/sek. i løbet af arbejdsdagen. Og vedkommende skal også under strafansvar svare på, om den relative fugtighed omkring arbejdspladsen holder sig mellem 25 og 80 pct.

Se, den eneste måde, medarbejderen er i stand til at svare på det på, er ved at gå til arbejdsgiveren og sige: Du, ved du hvad, inden jeg skriver under på det her, og det er mig, der kan blive straffet for at have skrevet under på noget forkert, så er I altså nødt til at sætte noget udstyr og måle, for der er jo ingen mennesker, der selv er i stand til at afgøre, om det trækker mere eller mindre end 0,15 m/sek. ved arbejdspladsen.

Altså må virksomhederne ud at entrere med et konsulentfirma osv., afholde gigantiske udgifter. Og det eneste, der sker, når man har fået det her skema ind hos myndighederne, er, at man lægger det oven i den gigantiske bunke med alle de andre besvarelser, for de oplysninger er jo selv ud fra en statistisk betragtning tæt på at være irrelevante.

En taxa skal også have en arbejdspladsvurdering. Og der var en chauffør, der forleden dag spurgte mig om det. Han skulle nemlig under strafansvar svare på, hvad han skal gøre for at begrænse støjen på arbejdspladsen. Og som han sagde, så havde han ikke andre muligheder end at bede alle de andre trafikanter om at fjerne sig fra vejen.

Det, der sker, når Folketinget vedtager love, er, at man slet ikke er klar over den mangfoldighed, der er ude i erhvervslivet, og derfor får vi alle disse problemer.

Jeg skal til sidst sige, at det forslag til vedtagelse, der er foreslået af hr. Svend Erik Hovmand, kan vi støtte, selv om vi mener, at pind nr. 2 er alt for gavmild. Der burde ikke bare stå, at vi skal have en højere kvalitet i erhvervsreguleringen, men der burde stå, at der skulle være en mindre erhvervsregulering. Det er det, der er brug for.